

אלו טרפות פרק שלישי חולין

כריו דבי חלפי • פי' בקונטרס דליירי בחגבים ולא משמע כן דכולה שמעתין בעופות איירי ועוד אי בחגבים טמאים איירי פשיטא דלקי עלייהו משום שרץ העוף אלא בעופות קטנים מאד איירי ושורין על הארץ וקמשמע לן דמטעם שרץ העוף אסורי ללא מיקרו עוף ולא משום דמחסי

פוסלין מי הטאה • אם שחו מהן מפני שאין מוללין אלא מגבידין פיהן לאחר שקולטות את המים והמים נפלים מפייהם והרי הן כמי שנעשה בהם מלאכה דקי"ל במסכת גיטין (דף נג.) שהמלאכה פוסלתן: **הוא מן סיונה מפני שמוצאה** • ובאלו הנותרים לא נעשה מלאכה: **ואם תורה אור** • דחסיל מין יונה הוא: **החסיל מולץ ומקיא** • ואפילו הכי מין יונה הוא להא מולץ ושאר עופות אין מוללין אלא שולכין בחיטום התחתון וכיון דחסיל מקיא פוסל משני הקיאה המעורבת והוא ליה כרוק בעלמא אי נמי משום מלאכה: **כופשני** •

רנא ד מיי' פ"ט מהלכות פרה הלכה ט'
רנב ד מיי' פ"ח מהל' פרה הלכה ט'
רנב ד ג מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'
רנב ד מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'
רנב ד מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'
רנב ד מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'

רנב ד ג מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'
רנב ד מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'
רנב ד מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'
רנב ד מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'
רנב ד מיי' פ"ח מהלכות פרה הלכה ט'

[מפיוש הרמב"ם דסוף נגשים יראה שחל שם מקום או מדינה והענין ע"כ כאלו ס' ט"ז האב שיש בו צנב כמו כותל]

סימן טהרה: **בא"ז** ספקייהו עופות טהורין קורקבנן נקלף ועמאין אין קורקבנן נקלף והוי קורקבנן נקלף בסכינא פ' בקונט' ושאר ג' הסימנים מזכירים בהן ומספקא לן אי קילוף הוא הרי יש לו ד' סימני טהרה ויאלו מספק כל עופות הטמאין וחי ללו קילוף הוא אין כאן אלא ג' ובספק שאר עופות טמאין הן שיש להן ג' סימנין ויש לקרקק מתוך כך דג' סימנין של טהרה של י"ט עופות היינו אצבע יתירה וזפק ואינו דורס ואי אפשר לומר בענין אחר דאי אמרינן קורקבנן נקלף הוא ב"ט עופות והכל כגון דליכא להנך ספקות ב' סימני טהרה והאי דנקלף בסכין והשתא אם אחד מאותן ב' סימנין היינו הויא דליכא אלא או צפרס או בעוגיה אפי' לא יחשב קילוף ליכא למיתש למידי דפרס ועוגיה אין להם אלא סימן אחד ולאו יש להם שנים ותשעה עשר עופות ועורב אין להם סימן חדש ואם איתן ב' סימנין הן מהנך הדרי בטולה ח"כ כשיחשוב קילוף נמי דלימא מתשעה עשר עופות נינהו ולא מסבדרא לומר דיודעים היו שאינם מתשענה עשר עופות אלא מסופקין בעורב הלכך אם הקילוף קילוף יאלו מיד עורב וחי ללו יש לספק בעורב אי נמי סימן אחד יש להם עם זה הקילוף ויודעים היו שאין מין עורב אלא שהיו מסופקין צפרס ועוגיה והא דאמרינן צפרס ועוגיה לא שכיחי בישוב היינו אוחס הדועים והמזכירים ובאלו היו מסתפקין לפי שדומין להם ח' וכל זה דוחק ונס אין לפרש שהיה להם סימן אחד עם זה והיו מסתפקין דאי קרקבנן נקלף שחל עורב הוא שיש לו שני סימני טהרה ואם אין קרקבנן נקלף אז ליכא לספוקי אלא או צפרס או בעוגיה ושבו משום דלא שכיחי בישוב דליון הלגון משמע מן מקדמאן עופות טהורין קורקבנן נקלף משמע דאי קרקבנן נקלף טהור הא ללו הכי אסור

פוסלין מי הטאת הוי מן היונה מפני שמוציאת ואם איתא ליתני הוי מיונה ותסיל א"ר יורא זה מוצין ומקיא וזה מוצין ואינו מקיא אמר רב יהודה הני כופשני צוצייני כשרים לגבי מזבח והן הן תורין של רחבה מיתביי *אזוב יולא אזוב יון ולא אזוב *כוחלי ולא אזוב רומי ולא מדברי ולא כל *אזוב שיש לו שם לוי אמר אביי כל שנישנתה שמו קודם מתן תורה והקפידה תורה עליו יש לו שם לוי פסול והני לא נשחנו שמן קודם מתן תורה רבא אמר הני כופשני צוצייני באתרייהו סתמא קרי להו אמר רב יהודה הני כריו דבי חילפי שרו *ודבי כרבי אסורי אמר רבינא ומלקינן עלייהו משום שרץ העוף ואמר רב יהודה צרדא שרי ברדא אסיר וסימניך בר מיניה מרדא ספקא *אמר רב אסי שמונה ספיקות הן חובא חוגא סוגא והרנוגא תושלמי ומרדא כוחילנא ובר נפחא מאי ספיקייהו יעופות שהורים קורקבנן נקלף וטמאין אין קורקבנן נקלף והני קורקבנן נקלף בסכינא והא ההיא בר אווא דהוה בי מר שמואל דלא הוה קא מקלף קורקבניה ואותביה בשימשא וכיון דרפי איקליף התם דבי רפי איקליף בידא הבא אע"ג דרפי לא מקליף אלא בסכינא אמר אביי תרנגולא דאגמא חד משמונה ספיקות הוא והיינו מרדו *אמר רב פפא תרנגולא דאגמא אסירא תרנגולתא דאגמא שריא וסימניך *עמוני ולא עמונית דרש מרימר תרנגולתא דאגמא אסירא חויה דדרסה ואכלה והיינו גירוחא אמר רב שבור אנדרפטא שרי פירו אנדרפטא אסור וסימניך פירו רשיעא אמר

רב הונא בוניא שרי פרוא אסיר וסימניך *פרואה אמגושא אמר רב פפא מרדו זגיד ואביל שרי סגיד ואביל אסור וסימניך *לא תשתחווה לאל אחר אמר שמואל שתניא חמרא אסירא וסימניך *שתויי יין פוסלין לעבודה ואמר שמואל חמרא אסירא בת

עוף שסמרו לו אבותיו בטבור ואלו סמרו לו ים לחוס ובמסורת לטמן (דף סג.) שבוך כדאמר לקמן (דף סג.) שבוך טהור נאכל **שבור אנדרפטא** • שם העוף: **פירו רשיעא** • שם **פרדו זגיד ואביל** • שם **פרואה אמגושא** • שם עופות הן: ***פרואה אמגושא** • שם **מכשף אחוה וכן עולה לכתת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה.)**: בת

עוף שסמרו לו אבותיו בטבור ואלו סמרו לו ים לחוס ובמסורת לטמן (דף סג.) שבוך כדאמר לקמן (דף סג.) שבוך טהור נאכל **שבור אנדרפטא** • שם העוף: **פירו רשיעא** • שם **פרדו זגיד ואביל** • שם **פרואה אמגושא** • שם עופות הן: ***פרואה אמגושא** • שם **מכשף אחוה וכן עולה לכתת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה.)**: בת

עוף שסמרו לו אבותיו בטבור ואלו סמרו לו ים לחוס ובמסורת לטמן (דף סג.) שבוך כדאמר לקמן (דף סג.) שבוך טהור נאכל **שבור אנדרפטא** • שם העוף: **פירו רשיעא** • שם **פרדו זגיד ואביל** • שם **פרואה אמגושא** • שם עופות הן: ***פרואה אמגושא** • שם **מכשף אחוה וכן עולה לכתת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה.)**: בת

עוף שסמרו לו אבותיו בטבור ואלו סמרו לו ים לחוס ובמסורת לטמן (דף סג.) שבוך כדאמר לקמן (דף סג.) שבוך טהור נאכל **שבור אנדרפטא** • שם העוף: **פירו רשיעא** • שם **פרדו זגיד ואביל** • שם **פרואה אמגושא** • שם עופות הן: ***פרואה אמגושא** • שם **מכשף אחוה וכן עולה לכתת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה.)**: בת

עוף שסמרו לו אבותיו בטבור ואלו סמרו לו ים לחוס ובמסורת לטמן (דף סג.) שבוך כדאמר לקמן (דף סג.) שבוך טהור נאכל **שבור אנדרפטא** • שם העוף: **פירו רשיעא** • שם **פרדו זגיד ואביל** • שם **פרואה אמגושא** • שם עופות הן: ***פרואה אמגושא** • שם **מכשף אחוה וכן עולה לכתת בית הפרוה במסכת יומא (דף לה.)**: בת

[כוכה יג' פרה פ"ח
מ"ז נגעים פ"ד משהו]

[ג' הענין דבי כריו
פ"ט ע"כ כ"י]

[לקמן סד']

דה כ

[עמות סעי' וס"ג]

רבינו גרשום

פוסלין כפי תפארת כ' כלומר אם שחו מהם פוסלין משום שיש שובין פוסלין כששתיין סקיאין: הוי מן היונה מפני שריא מוצצת כשויא שנתה ואינה מקיאה ואם איתא ליתני הוי מן היונה כ' כלי' ואם איתא דחסיל מין יונה ליתני הוי מן היונה ותסיל: כופשני דצוצייני שברה כ' ח' כ' שמייהו אווב כוחלי פירש ולא כל אווב שיש לו שם לוי כלומר הכא כיון שיש לו שם לוי כופשני דצוצייני ליתני פוסלין כראוי (נרמ' דבי חילופי כ' כלומר דייורי בני חילפי שקיורי ארשייש בלע"י דביי כורכי מולש ברדא אמר וסימני' בר מיהו ח' כלומר ב' ברדא וסימניך פרוהא אמגושא כ' בפ' יומא לשכת בית החורו ז' היא פרוה אמגושא שוכשף שעתא: מרדו (מורג שרי) זגיד ואביל כ' שמו של עוף: סגיד ואביל אסיר (שף):

ה"ל

[ג"ל עה]

[וע"פ אריות כמות דה כ']

אלו טריפות פרק שלישי חולין

עין משפט
גר מצוה

רמב"מ מ"י סוף הלכות
מחללות אבות
מלכות ד'

כה מונג חמרא - זה שמה: **יפה כה סבן** - הלכה היא בפרק כל הנשבעין שבטובות (דף מה): **שקיענה** - עם העוף ויש בהן שני מינין אותם שאוקימן ארוכין וגופו ארום שרי: **מורומא** - עם עוף שיהיה מוחק להם בטבור ושוקיו ארוכין וגופו ארום: **גנוס פסול** - בזמנו כהנים שבטובות (דף מה): **תורה אור**

הא בחמרא דשכיו פרס ועוניה - פירש הקונטרס דבאחרת דשכיו חיישין משום דלנו לפרס ועוניה שמה מינים הוא וקשה דאם קן בכל דוכתא ליחסרו אלף נראה לפרש דודאי לאו ממנייהו הם אלף בחמרא דשכיו חיישין משום דלנו לפרס ועוניה ומיתפלא בהם אלב בחמרא דלא שכיו ליכא למיחש למידי ושרו :

[לעיל מה: טענות מחד]

ירוקין פסולין - גבי נחמרו מעיה

תנן ליה במתניתין (לעיל דף טו): **זו** **השולח דגים מן הים** - אינהו הוו בקיאי ביה והוא עורב המים: **סודו כפות** - כדבשלו עבה ודומה כמי שכתולה לחוך לרלשו וכפותה עם הוא עוף גדול כהרנגולא [והקפין לו פולחין שלבי"א: **והוא שפיה שריין למקדש** - דהא נגר טורא מתרגמין ליה והוא הרנגולא כדא בגיטין בפרקמי שאלחו

[לעיל ט"ז]

(דף סה): מפרש מלי עבד ביה דמנגר הלי"ס זיה טורי"ל: **דקתך כהרי אל** - לפי נמלה אית ליה חיותא כגדולה: **ומשפטך אף כהסוס רבה** - שומנת סלך לפטו ולעשות נקמתך ברגת הים להמית המזומנים למות - לטון מורי - לישנא חמרינא לנמלה הוא אומר דקתך כהרי אל שמוזותיה מוזמנין לה בלא טורח ועם מי שאתה נשפט אתה דלו עד תהום רבה כגון סלך טעורח לבקש עם מוזותיו: לקני ובטני שריא קשגלי ובטנאי מקום נהגו כו' - **דשתי** - שראיטס שהחוקק עם פרס ועוניה אשכורי דלמי מיחד סימן אלו ושמה ממינים הן בחמרא ולא שכיו פרס ועוניה שרו דהא מסתמא לא מחוקקין להו ללא שכיו זכוב: **(תמונה) בלות שבעופות** - עוף העוץ כלילה זואיט"ה בלג"ו: **בלות שבערטי** - טלפ"א תרי מתמתכתיבי חד בעופות ומד כשרטיס: **דבר סלמד מענינו** - אחר מי"ג מדות היא: **קישוף** - זואיט"ו ולי נראה שקורין קב"א שורי"ן שדומה לטלמא שבערטיס: **קורפדי** - טלפ"א: **רחמים** - מטר: **אמידי** - על סוס דבר: **ועבדי שרקק** - כשהוא מתפלג בשמע כאומר שרקק: **דלי יתיב ארטעי** - ואינו עומד אלא יושב ומתפלג סימן שזכרה הוא: **אארטעי** - שאין דרכו כן: **כי כרבה תריסה** - גלגל - אבן גלגל מן המרום: **בדייא** - כמו גדלה גדלי ושקין ולפיכך לקח: **העמקי וראשי יונים** - לקמיה מפרש: **אטו קמן קאי** - כיון דלמינהו כמי עורב קא מפרשת ליה ועורב קמא דלא יבצח ביה סימנא היה יתור וכי בידו היה התנא אומרו ומראה זה עורב כהם היה לו לומר עורב זה עורב פלוני: תמה אלל לל נראית עמוקה וכן כל לכן ושומר בצבאר נראה הלכן עמוק כך צהרת לכנה היא: **בדייש יוני** - לפני הוים: **זו סבן** - אשפרוי"ר: **בר מירי** - שרינקא והכא ליכא לאקשויי אטו קמן קאי דהא לא קאמר למינהו זה קן פלוגי ש"מ אין קריו קן אלף אחר: **חסידות** - מתקנת מוזותיה: **שמןאפת** - כמו התחלף בי (בדריס ד): **דבדיס** - בספר ויקרא כתיב ואת הדאה ואת

רבינו גרשום
שוריא חמרא ובה שריא
סודא שפן של עופות.
שוריו כפות שיש לו
בראש כעין פה פוחת:
כי היה חוי גל אטר
צורקת כהרי אל כל'
שנראה שחוי עליה גדול
פסנו: כי היה חוי שלך
אמר משפטך תורה
רבה כלומר שמביא
מוזותיו מחיהו רבה:
לקני ובטני עם עופות:
הא באחרא דשכיו פרס
ועוניה כו' כלומר פרס
ועוניה אית בהו חד
סימן ופסא והבי קאמר
דכרי ושכיו פרס
ועוניה אין אוכלוסין שקאי
ובטני דהו יש להן סי'
אחד שאין דורסין
וגורין בהו משום פרס
תעוניה בשקיענה סנדיין
עלייהו על כדא תנא כיון
שאחרת [דחם] באו רחמים
לפולח אלו נשמים:
ההוא בריאה היה כלומר
לא היתה חמה עמוקה
כמראה חמה עמוקה
מן הצלח' וכן זה ההירא
שאר נקא באות
שבעופות ויקרא בלג'ז

שפורחת כלילה ולא
ביום אי שחריי פלפא:
שנמנת על הברותיה
לשון אף וחרון

(ה) נראה דל"ז מהו כר
מירא שורינקא: בלות
שבעופות יומא בלג'ז
בלות שבערטיס טלמא

[פירוקים אחרים בראיה
ועיין פ"ט"י דסכ"ד ר"ה
בי"א]

[עין חוס' כחוקות מש:
ד"ה סג בחוקות וכו']
(*) [כ"ב פ"ד ושינ']

[זהו כוונת הפרס
ובלי טעם רש"י בחומש]

באות שבעופות קישוף - שלשה מיני קישוף הם האי שהוא בלות שבעופות זהו תשמת כדקאמר דתשמת הוא בלות שבעופות ועוד יש סוס וקישוף דמתרגמין קישוף וקישופא והוא יתור למירין בהמלכת (ג"ה דף גכ). דעיניהם הולכות לפנים כשל ארס כמו קריא וקישופא וצברטס פרק הרואה (דף טז): אמרינן כל מיני עופות יפס לחלוט חוץ מקריא וקישופא ועוד יש קישוף אחר שהוא חיה כדאמר' נמי בפרק הרואה (ג"ה סג ע"ג) כל מיני חיות יפס לחלוט חוץ מן הפלך והקוף והקישוף וכן בפ"ק דבכורות (דף ט"ו) הארי והדוב הנמר והקוף והקישוף לשלש שנים:

הנץ זה הכן - הכא לא שייך למיפקד אטו קמן קאי

דקאמר זה הכן *דחא קאמר זה הכן זהו אוחסן שקורין קן אבל לעיל דעורב העמקי נמי קרוי עורב שייך למפקד מה זה מפרש יוסר מזה:

ניץ - פירש בקונט' אשפרוי"ר וזי אפשר לומר כן דהא קן הוא מי"ט שופות ואינן דורסין כדפירש לעיל וחזוין ליה דאשפרוי"ר דריס בין לפירות הקונטרס בין לפירות ר"ס שזכר העוף ואוכלו מחיים ומנו כן טועין גבי נשר שקורין איינג'לא ואינו נשר יש לו ד' סימני טומאה ואיינג'לא יש לו אלבע יתיבה וכן אמר דקורא הוא קיק"ו בלגז ואינו דלוחו קוק"ו בחוקת טמא מחוקקין וקורא טהור הוא כדמוכח בפ' שילוח הקן [למן קלית קמו]: דל' אליעזר מחייב צדקות מפני שהוא טהור ורבין לא פליגי אלף מפני דרוכין על ציטים שאינן שלו אבל טולה טורו דגופו טהור:

[ג"ר] סבדן קיק דלחיה
שבת כה' עוף חמד יש
ובי ט"ט שרן ק"ק א"ל

וגי' סיי"ף כי עורב זה
עורב אוכמא את כל
עורב להביא עורב
העמקי והבא בראשי
יונים למיני להביא את
החוריר למינהו להביא
סעונית לבנה וכ"ג רש"ל

הגרות כדריי
לנדא
[ה] רש"י ד"ס סהורו
כפות וקורין לו פולחין
שלבי"א - ל"כ דוקא זה
ש"ס לו עם לוי פולחין
שלבי"א סיוני פולחין
היער אלל פולחין סוס
נלי עם לו הוא ש"י
טהור כמו ש"י רש"י
לקמן ק"ת פ"א טווסא
פולחין:

[הגרות כדריי
לנדא]
[ה] רש"י ד"ס סהורו
כפות וקורין לו פולחין
שלבי"א - ל"כ דוקא זה
ש"ס לו עם לוי פולחין
שלבי"א סיוני פולחין
היער אלל פולחין סוס
נלי עם לו הוא ש"י
טהור כמו ש"י רש"י
לקמן ק"ת פ"א טווסא
פולחין:

[הגרות כדריי
לנדא]

בת מונג חמרא שריא *וסימניך יפה כח הבן מבח האב אמר רב יהודה שקיענה אריבי שקי וסומקי שריא וסימניך מורומא גוצי וסומקי אסירי וסימניך גנוס פסול אריבי שקי וירוקי אסירי וסימניך *ירוקין פסולין אמר רב יהודה שלך זה *השולח דגים מן הים דוכיפת שהודו כפות תניא נמי הכי דוכיפת שהודו כפות וזהו שהביא שמיר לבית המקדש ר' יוחנן כי היה חוי שלך אמר משפטך תהום רבה כי תה חוי נמלה אמר *צדקתך כדריי אל אמר אמימר לקני ובטני שריין שקנאי ובטנאי מקום שנהגו לאכול אוכלין מקום שנהגו שלא לאכול אין אוכלין אטו במנהגא תליא מילתא אין ולא קשיא הא בחמרא דשכיו פרס ועוניה הא בחמרא דלא שכיו פרס ועוניה אמר אביי קואי וקקואי אסירי קקואתא שריא במערבא מלקין וקקואי ילידה וקרו לה תחומא ת"ד *הנשמת *באות שבעופות אתה אמר באות שבעופות או אינו אלא באות שבשרצים אמרת צא ולמד מי"ג מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מענינו במה הכתוב מדבר בעופות אף כאן בעופות תניא נמי גבי שרצים בה"ג תנשמת באות שבשרצים אמרת צא ולמד מי"ג מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מענינו במה הכתוב מדבר בשרצים אף כאן בשרצים אמר אביי באות שבעופות קישוף באות שבשרצים קורפדי אמר רב יהודה קאת זו *הקוק רחם זו שרקק א"ר יוחנן למה נקרא שמו רחם כיון שבא רחם באו רחמים לעולם אמר רב ביבי בר אביי והוא דיתיב אמדי ועביד שרקק וגמירי דאי יתיב אארעא ושריק אתא משיחא שנאמר *אשרקה להם ואקבעם א"ל רב אדא בר שימי למר בר רב אידא והא ההוא דיתיב בי כרבא ושרק ואתא גלל אפסקיה למוחיה א"ל ההוא *ביידא הוה ת"ד *עורב זה עורב את כל *העורב להביא עורב העמקי למינו להביא עורב הבא בראשי יונים אמר רב זה עורב אטו קמן קאי אלא אימא עורב זה עורב אוכמא וכן הוא אומר *קווצותיו תלתלים שחורות כעורב העמקי *חיוורא וכן הוא אומר *ומראתו עמוק מן העור *כמראה חמה העמוקה מן הצל ועורב הבא בראשי יונים אמר רב פפא לא תימא דאתי בריש יוניי אלא דדמי רישיה לדיונה ת"ד הנץ זה הנץ למינהו להביא את בר חיריא מאי בר חיריא אמר אביי שורינקא אמר רב יהודה החסידה זו דיה לבנה למה נקרא שמה חסידה שעושה חסידות עם חברותיה האנפה זו דיה רגנית למה נקרא שמה אנפה (ה) שמנאפת עם חברותיה אמר רב חנן בר רב חסדא אמר רב חסדא אמר רב חנן בר רב חסדא דרבא אמר רב *עשרים וארבעה עופות שמאין הן א"ל רב חנן בר רב חסדא לרב חסדא דהיבא אי דויקרא עשרים הוו אי דמשנה תורה עשרים וחד הוו וכי תימא דאה דכתיבא בויקרא ולא כתיבא במשנה תורה שרייה עלייהו אכתי עשרין ותרין הוו אמר ליה הכי אמר אבהו דאמך משמיה עליהדרב *למינה למינה למינו *למינהו הרי כאן ארבע אי הכי עשרין ושית ויקרא *הוא אמר אביי דאה וראה אחת היא דאי סלקא דעתך תרתי אינן

בר שימי למר בר רב אידא והא ההוא דיתיב בי כרבא ושרק ואתא גלל אפסקיה למוחיה א"ל ההוא *ביידא הוה ת"ד *עורב זה עורב את כל *העורב להביא עורב העמקי למינו להביא עורב הבא בראשי יונים אמר רב זה עורב אטו קמן קאי אלא אימא עורב זה עורב אוכמא וכן הוא אומר *קווצותיו תלתלים שחורות כעורב העמקי *חיוורא וכן הוא אומר *ומראתו עמוק מן העור *כמראה חמה העמוקה מן הצל ועורב הבא בראשי יונים אמר רב פפא לא תימא דאתי בריש יוניי אלא דדמי רישיה לדיונה ת"ד הנץ זה הנץ למינהו להביא את בר חיריא מאי בר חיריא אמר אביי שורינקא אמר רב יהודה החסידה זו דיה לבנה למה נקרא שמה חסידה שעושה חסידות עם חברותיה האנפה זו דיה רגנית למה נקרא שמה אנפה (ה) שמנאפת עם חברותיה אמר רב חנן בר רב חסדא אמר רב חסדא אמר רב חנן בר רב חסדא דרבא אמר רב *עשרים וארבעה עופות שמאין הן א"ל רב חנן בר רב חסדא לרב חסדא דהיבא אי דויקרא עשרים הוו אי דמשנה תורה עשרים וחד הוו וכי תימא דאה דכתיבא בויקרא ולא כתיבא במשנה תורה שרייה עלייהו אכתי עשרין ותרין הוו אמר ליה הכי אמר אבהו דאמך משמיה עליהדרב *למינה למינה למינו *למינהו הרי כאן ארבע אי הכי עשרין ושית ויקרא *הוא אמר אביי דאה וראה אחת היא דאי סלקא דעתך תרתי אינן

האיה למינה ובמשנה תורה כתיב וראה ואת הדאה ואת חיוסין (קישוין דף פא): דהאנפה למינה דאיה דויקרא למינה דעורב למינהו דין: דאפי' דויקרא וראה דמשנה תורה אחת היא: מנדי

